

TÁBOR ÁDÁM

Szilveszteri Tandori- emléktúra

Barométer: *váratlan alacsonyság.*
Szilveszter: 14 fok napsütés.
Hét hét után tabáni kirándulás,
a Ferenciek terétől busszal a hídon át.
Pulóver, kiskabát, nagykabát, sapka, MASZK.
Az 5-ös az orrom előtt megy el.
Felugrom egy E-re: a Gellért térre megy,
a pesti hídfőnél kimenekülhetek.
Tétován lépkedek a covidkorzó felé,
majd mégis vissza fel – megáll egy 178-as.
A Dózsa térnél le, és át a dimbes túloldalra.
Szuszogva mászok négy emeletnyi lépcsőt.
Kevés ember, kevés kutya, kevés zöld, kevés séta.
Cserkészcsapatnyi gyerek papírlapokkal rohangál.
Szemközt a Vár-épület napfényben ragyog.
Fel-le battyogok az aszfalt-ösvényeken.
Visszafelé az 5-ös ismét elhúz előttem.
Eléggé kell vizelnem, de még nem vesztes a helyzet.
Ismét egy 178-as busz ment meg.
A Váci utca *embersűrű gigászi vírusvadon.*
A postaládában az elkésett tévészámola.
A liftajtót a másodikon egy fasz megint nyitva hagyta,
ám egy nemes masszórhölgy lejön értem a lifttel.
Csak a kulcsom veszett el, én még meg- s itthon vagyok.

Sarkkor

Félév éjszaka, hideg és covid,
magány, háziőrizet, online, rettegés.
Félév napfény, hőség, kert és terasz,
offline élet, találkozások és
olvadó jég a szívcsakra körül.

Vuhan utáni időszámítás,
sarkkörön túli évszak mindenütt,
Nyáron felszabadult önámítás,
ősszel sarokba szorít az új mutáns.

*Így lesz vége az üres, nomád világnak
Nem bessel, bumm-mal –
milliárd nyűszítéssel.*